

Nr 313

Av herr Keijer m. fl., om samhälleligt stöd för körkortsutbildning av rörelsehämmade.

Samhället har börjat att i olika avseenden upptäcka de handikappade. Man är medveten om att dessa bör få känna sig som likställda med andra medborgare och i möjligaste mån inlemmas i det vanliga arbetslivet.

Samhället har också genom ekonomiskt stöd velat hjälpa t. ex. de rörelsehämmade med anskaffande av särskilda motorfordon, då de för sin verksamhet varit i behov av sådana. Detta har för många betytt en ny tillvaro, därigenom att de också fått möjlighet att besöka sina vänner, se nya trakter osv.

Emellertid har det visat sig att för många, inte minst de unga, kostnaden för körkortsutbildning utgör en icke oväsentligt hämmande faktor. Körkortsutbildningen drar normalt en ganska hög kostnad — den blir utan tvekan högre för de rörelsehämmade. Deras inkomster är också mer begränsade än andras.

Under sådana förhållanden anser vi det befogat att de rörelsehämmade finge fri körkortsutbildning på det allmännas bekostnad. Det vore ett naturligt led i den omsorg om de handikappade som samhället har anledning att visa.

Vi hemställer därför,

att riksdagen beslutar uppdraga åt Kungl. Maj:t att snarast utreda de frågor som berörs i motionen och för riksdagen framlägga förslag rörande stöd åt de rörelsehämmades körkortsutbildning.

Stockholm den 25 januari 1966

Augustinus Keijer

Ingemar Mundebo

Cecilia Nettelbrandt